

BMPT „Terminator” (ros. *Боевая машина поддержки танков*) lub **Obiekt 199 „Ramka”** – rosyjski ciężki wóz bojowy wsparcia czołgów (ang. *Tank Support Fighting Vehicle – TFSV*).

Zaprojektowany do współdziałania z oddziałami pancernymi, a także piechotą, głównie w czasie walk toczonych na obszarach miejskich, podczas konfliktów lokalnych. Idea pojazdu oparta jest głównie na doświadczeniach wojen w Czeczenii.

Historia powstania

Prace konstrukcyjne nad pojazdem rozpoczęto w 1998 roku w Uralskim Biurze Konstrukcyjnym Przemysłu Transportowo-Maszynowego w Niżnym Tagile. Po kilku modernizacjach pierwotnego projektu z 2001 roku, polegających głównie na zwiększeniu jego siły ognia (dodano jeszcze jedno działko 2A42, a dwie wyrzutnie rakiet 9M133 Kornet zastąpiono czterema wyrzutniami pocisków 9M120 Ataka-V) w 2006 roku zakończono ostatecznie prace nad pojazdem i wyprodukowano 4 sztuki. Do 2010 roku planowano uruchomić produkcję seryjną, co jednak nie nastąpiło, wtedy też miała być gotowa pierwsza kompania tych pojazdów. Powodem zaniechania prac było to, że przy ich budowie oparto się na konstrukcji czołgów T-72/T-90, podczas gdy trwały prace nad czołgami nowej generacji. Dopiero opóźnienia w budowie nowego czołgu spowodowały powrót do koncepcji BMP-T. Pojazdy przetestowano pozytywnie w czasie konfliktu w Syrii. Rosyjskie ministerstwo obrony w 2017 r. poinformowało o planowanym wprowadzeniu pojazdów na uzbrojenie

w 2018 roku.

BMPT Terminator-2 na podwoziu T-90. Fot. Vitaly Kuzmin

Użycie

Pierwsze wozy zostały dostarczone armii rosyjskiej na początku 2005 roku (bliżej nieznaną liczbą pojazdów wersji z 2000 roku w którą wyposażono szkołę oficerską w Riazaniu). Pomimo oficjalnych deklaracji o wprowadzeniu pojazdu na uzbrojenie armii rosyjskiej do 2010 roku, wciąż pozostaje on jedynie doświadczalnym, efektownym obiektem wystawowym, prezentowanym na targach uzbrojenia w Rosji i za granicą. W 2010 roku rosyjskie ministerstwo obrony oficjalnie poinformowało o usunięciu „Terminatora” (obok kilku innych projektów) z listy państwowych zamówień obronnych, uznając pojazd za przestarzały, oparty na nienowoczesnych, radzieckich konstrukcjach. Eksperci podkreślali jego słabą i przestarzałą pasywną obronę pancerza, z powodu której pojazd, pomimo dużej i nowoczesnej siły ognia, mógłby być stosunkowo łatwo wyeliminowany z walki już w pierwszych minutach boju. Zbyt liczna załoga i stosunkowo słaba możliwość pokonywania przeszkód wodnych były dla nich dodatkowymi minusami.

W 2011 roku 3 najnowsze wersje maszyny znajdowały się na uzbrojeniu sił zbrojnych Kazachstanu, dostarczone na podstawie kontraktu zawartego rok wcześniej.

Bezzałogowa wieża BMPT, widoczne sprzężona 30mm armata, kontenery wyrzutni Ataka oraz w skrajnikach kadłuba zaślepienie lufy granatników. Fot. Vitaly Kuzmin

Opis konstrukcji

Pojazd został zbudowany w oparciu o podwozie czołgu T-72 MBT, możliwa jest również jego wersja z użyciem podwozia T-90. Jego uzbrojenie składa się z dwóch działek automatycznych kal. 30 mm 2A42 (900 szt. amunicji), jednego karabinu maszynowego PK/PKS (2 000 szt. amunicji), czterech wyrzutni rakiet przeciwpancernych 130 mm 9M120-1 Ataka-T ATGM z laserowym systemem naprowadzania (4 pociski) umieszczonych w bezzałogowej wieży i dwóch granatników automatycznych AGS-17 kal. 30 mm (po 300 szt. amunicji każdy) ułożonych w przedniej ścianie pancerza nad gąsienicami.

Uzbrojenie pojazdu zapewnia mu wyjątkową siłę ognia, którą zdolny jest prowadzić do czterech celów równocześnie, pod maks. kątem 45 st., w zasięgu skutecznego ognia do 5 km. Automatyczny system prowadzenia ognia „Ramka” zawiera naprowadzanie telewizyjne, laserowe i optyczne (360-stopniowe). Uzbrojeniem wieży operuje dowódca pojazdu. Dwaj strzelcy, wykorzystując stabilizowane systemy dzieńno-nocne, obsługują granatniki AGS-17. Pojazd wyposażony jest w

kompatybilne systemy nawigacji satelitarnej: GPS i GLONASS. Maszyna posiada systemy wykrywania namierzania wiązka laserową.

Oprócz głównej jednostki napędowej „Terminator” posiada pomocniczy silnik Diesla, który generuje energię elektryczną umożliwiającą operowanie uzbrojeniem pojazdu podczas gdy pozostaje on w bezruchu z wyłączoną główną jednostką napędową. Pojazd jest w stanie pokonywać przeszkody wodne do głębokości 5 m.

Załogę stanowi pięciu ludzi: dowódca, kierowca-mechanik, celowniczy i dwóch strzelców granatników AGS-17.

Pojazd wyposażony jest w pancierz reaktywny uzupełniony ekranami przeciwkumulacyjnymi. Pomimo użycia kadłuba czołgu T-72, dzięki wykorzystaniu silnika z T-90 i nowoczesnym środkom obrony, pojazd nie ustępuje konstrukcji T-90, a nawet, dzięki wykorzystaniu reaktywnego pancerza „Relikt”, przewyższa ją. Pojazd wyposażony jest w system ochrony filtrowentylacyjnej, chroniący go przed atakiem chemicznym i pyłem radioaktywnym oraz w system obrony elektromagnetycznej, zapewniający mu neutralizację min i ochronę przed IED.

W założeniu jego konstruktorów pojazd przeznaczony jest do współdziałania z dwoma, a w terenie zabudowanym z jednym konwencjonalnym czołgiem. Jest w stanie niszczyć siłę żywą przeciwnika na obszarze 3 km. kw. Ma on za zadanie, posiadając wyjątkowo wyspecjalizowany system obrony, osłaniać atakujące czołgi przed bezpośrednimi środkami zwalczania czołgów typu: pociski z ręcznej broni przeciwpancernej, miny, itp.; wspierać atakującą piechotę i zwalczać lekkoopancerzone pojazdy przeciwnika oraz nisko lecące cele. Siłą ognia BMPT zapewnia wsparcie równorzędne dwóm zmechanizowanym plutonom sił konwencjonalnych.

Państwo	Rosja
Producent	Kartcew-Wenediktow
Typ pojazdu	bojowy wóz wsparcia czołgów
Trakcja	gąsienicowa
Załoga	5 osób
Historia	
Produkcja	od 1995
Dane techniczne	
Silnik	W92S2 (Terminator) lub B92C2 (Ramka) Diesel (1000 KM)
Długość	6.96 m
Szerokość	3.46 m
Wysokość	2.10 m
Masa	47 ton
Osiągi	
Prędkość	65 km/h
Dane operacyjne	
Uzbrojenie	
2x Działka automatyczne kal. 30 mm 2A42 2x Granatniki automatyczne AGS-17 kal. 30 mm 1x Karabin maszynowy PK/PKS 4x 9M120-1 Ataka-T ATGM	